

متن پرسش

با سلام و ادب: همانگونه که مستحضرید رساله توضیح المسائل به شکل کنونی سابقه ای حدوداً ۱۰۰ ساله دارد (از زمان آسید ابوالحسن اصفهانی) و پیش از آن از ابتدای عصر غیبت تا پایان قرن ۱۲ اینگونه نبوده است. (این همه وجوه مختلف یک حرکت فقهی مورد بررسی قرار نمی گرفت و بجای آن سایر امور دین همچون اخلاقیات، مسائل اجتماع، سیاست، عقاید و ... همه با هم ارائه می گردیده است.) به همان نسبت مرجع تقلید به شیوه کنونی و به صورت مرجع عام مرسوم و متداول نبوده و بزرگانی چون آخوند خراسانی، شیخ انصاری و پیش از آن فقهای چون علامه حلی، محقق کرکی، مقدس اردبیلی مرجع تقلید بیشتر به امور علمی و تدریس و تالیف و تربیت شاگردان پرداخته و مردم هر بلاد از مجتهدین همان بلاد به صورت پراکنده تقلید می نمودند. آیا این تغییر رویه دلیل و هدف خاصی داشته است یا اتفاقی بوده است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شاید ضرورت اجتماعی منجر به این شکل از کار شد. ولی در هر حال همان طور که مقام معظم رهبری «حفظه الله» در جلسه ی اخیری که با علمای تهران داشتند، باید روحانیت در سه حوزه ی عقاید و اخلاق و احکام فعالیت خود را شکل دهند. موفق باشید